

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Siitonen, Marko

Title: Aivan tavallista opetusta

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Siitonen, M. (2017, 18.5.2017). Aivan tavallista opetusta. Tiedeblogi.
<https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/siitonen>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Marko Siitonen: Aivan tavallista opetusta

Marko Siitonen, kuvaaja Martti Minkkinen

Kun kielten laitoksen ja viestintätieteiden laitoksen yhdistyminen alkoi viime vuonna edetä kohti käytäntöä, arvasimme, että koulutuksen kentällä olisi paljon auki puhuttavaa. Koulutuksen käytänteet kun rakenteistuvat siinä missä muukin organisaation toiminta – ne kehittyvät hiljalleen arjessa ja vakiintuvat ennen pitkää tavoiksi, joita pidetään itsestään selvinä.

Yksi selkeimmistä haasteista tällaisessa tilanteessa liittyy tiedon ja hyvien käytänteiden jakamiseen. Käytännön esimerkkinä toimikoon alun perin tälle keväälle suunnitellut, mutta sittemmin ensi lukuvuoden puolelle siirtyneet laitoksen opetusmarkkinat.

Opetusmarkkinoiden perusideana on esitellä opetusta sekä henkilökunnalle että opiskelijoille. Esimerkiksi projektiopintokurssilta esillä voisi olla kurssin yleiskuvaus posterimuodossa sekä opiskelijatiimien työnäytteitä tiimiläisten itsensä esittelemänä. Vastaavia tapahtumia on järjestetty aikaisemminkin, eikä tämä hyvä käytäntö ole mitenkään erityinen sinänsä.

Alustavia kartoituksia tehdessämme huomasimme kuitenkin, että tänä keväänä esittelijöistä oli todellista pulaa, eikä yhteistä aikaa ja/tai tahtotilaa tuntunut helposti löytyvän. Eräästä keskustelusta nappasin korvaani ns. heikon signaalin yhdestä mahdollisesta syystä. Kyseinen opettaja oli jättänyt ilmoittautumatta mukaan syynään se, ettei hän ollut kehittänyt viime aikoina mitään erityisen uutta innovaatiota opetukseensa. Omien sanojensa mukaan hänen opetuksensa oli siis “aivan tavallista”.

Kaikkihan me tiedämme, että yliopistokoulutuksen kenttä on murroksessa ja että uusia ratkaisuja etsitään jatkuvalla tahdilla. Näin pitääkin olla, eikä tässä asiain-tilassa ole itse asiassa mitään juuri meidän ajallemme erityistä.

Olisi kuitenkin tärkeää, ja varsinkin yhdistyneiden laitosten ja tiedekuntien kannalta välttämätöntä, että jaksaisimme jakaa kokemuksia ja näkemyksiä myös sellaisesta opetustyöstä, joka meille itsellemme saattaa olla muuttunut itsestään selväksi, mutta joka voi avata naapurihuoneessa istuvalle kollegalle täysin uusia näkökulmia. Ihanteellisessa tapauksessa tällainen tiedon jakaminen voisi myös lisätä luottamusta ja arvostusta toisen työtä kohtaan.

Haluan omalta osaltani motivoida yliopistomme opetushenkilökuntaa jakamaan opetuksen hyviä käytänteitä, vaikka mitään suurta kehityshanketta ei olisikaan juuri tullut vedettyä läpi. Kertomaan kollegalle vuosien aikana hioutuneista ja hyväksi havaituista rutiineista, kysymään ja kuuntelemaan naapurioppiaineessa tehtyjä ratkaisuja. Arvostamaan aivan tavallista opetusta.

Marko Siitonen, kieli- ja viestintätieteiden laitos, yliopistonlehtori, pedagoginen johtaja

URN:NBN:fi:jyu-201705182400